BU HAFTA, EŞŞEK HERİF CİLDİ'NİN İLK SAYISI USTURA İLE BİRLİKTE HERKESE ÜCRETSİZ... Bayinizden istemeyi unutmayın!..

KEŞKİN

USTURA

Sayı:6 ● 21 Ekim 1994 Cuma ● Fiyatı: 12.000 TL (KDV Dahil) ● haftada bir kez yayınlanır

ÇAAT

MEDYANIN SON MODA OYUNU:

YUMURTA TOKUŞTURMACA

Siyaset Meydanı'nda Alevi–Sünni, Laik–Müslüman, Milliyetçi–Solcu tokuşturmaları ile başlayan bu oyun Emin Çölaşan ve Mehmet Barlas'ın Ateş Hattı'nda tokuşturulmasıyla devam etti... Saatlerce havanda su dövüldü. Oyun, medyanın izlenme rekorları kıran programları arasına girdi. Plaza medyasının patronları da hem eğlendi, hem aklandı, hem de bol rating yapıp keselerini doldurdular...

EŞŞEK HERİF

Hasan Kaçan

● Gelecek hesapları...

● Sıcak istekler...

● Temizlik işleri...

● Teklif var, ısrar yok...

● Bir-ki-bir-ki... Hüooop!..

● Beğeniler...

USTURA'DAN...

Merhaba sevgili Usturacılar. Bu hafta da size özene bezene bir dergi hazırladık. Moralimiz bayaa da iyiydi doğrusu. Nasıl olmasın?.. Bir arkadaşımızdan ödünç olarak decoder aldık. Dergiyi hazırlarken takımlarımızın maçlarını seyrettik. (İnek herifler bir de başımıza decoder çıkardılar. Sanki herkesin cebinde decoder alacak para var. Medya işi bir yerde hizmettir. Söğüşün bu kadarına pes doğrusu.) Biz bağıra çağıra maç seyrederken sayfa sekreterimiz Aydın "Bunlar gene dergiyi geciktirecekler" endişesiyle bizi izliyordu.

Ha bir de kedimiz oldu. Adı panterdi, sonra pırtav olarak değiştirdik. Sürekli kağıtlarımızın üzerinde dolaşıyor. Ensemizi falan yalıyor. Kendi kanımızı doyuramıyoruz ama kedimiz Avrupa kedi maması yiyor. Daha önceki evinde öyle alışmış çünkü.

Havalar soğudu, sabahladığımız geceler artık yerde yatamıyoruz. Masaların üstü tercih ediliyor. Ama bu sefer de masalar bel vermeye başladı. Kısa sürede bu yatma problemine bir çözüm arıyoruz. Havada yatmayı becerebilirsek problem kalmayacak.

Dergimizin satışı harika. İlk sayımız 30.000 netti. Şu anda 17.000'lerdeyiz. Neredeyse yarı yarıya okuyucu kaybetmişiz. Nedenlerini araştırıyoruz. Acaba yobazız ve aynı zamanda gericiyiz diye mi bizi almıyorlar? Bilemiyoruz. Ya da gerçek anlamda yobaz mı bulunmuyoruz? Acaba slogan mı atmalıyız? Herhalde bir yerlerde bir hıyarlık yapıyoruz. Nedenini elbet bulacağız. (Yoksa okuyucumuz çok mu yolsuz?) Bulacağız da "GÖLE SU GELİNCEYE KADAR KURBAĞANIN GÖZÜ PATLAR" demişler. Onyedi binler bizim için kritik satışlar. Biraz daha düşersek öğlen yemeklerini yediğimiz Pehlivan lokantasına gidemeyeceğiz demektir.

Üniversiteler açıldı ya, umudumuz azıcık da oralarda. Üniversiteli okuyucumuzun bizi yalnız bırakmayacağını düşünüyoruz. Bu arada Ustura çalışanları da aylardır 2-3 milyon gibi maaşlara talim ediyor. Herkeste bıçak kemiğe dayandı. Hatta zaman zaman hırlaşıyoruz. Parasızlığın gerilimi deniyor buna halk arasında.

Allahtan mektup ve fakslarınız var. Onlar hayat veriyor bize. Bir de bizzat gelip ziyaret eden kardeşlerimiz... Her hafta düzenli paket çay getiren bir okurumuz var, çayımız garanti. Eh çayımız var, dekoderli televizyonumuz var, işletme müdürümüz Haluk'un sebil sigarası var. Yahu alın bu dergiyi kardeşim. Yoksa kedimiz Pırtav'ın mamasına saldırmamız an meselesi.

Son dakika sürprizi. Arkadaşımız Turgut Yılmaz'ın bir kızı oldu. "Allah analı babalı büyütsün" diye bağırdık bir ağızdan.

Bu hafta biraz dertlendik. Ne yapalım bize bu kadar yakınlık göstermeseydiniz. Gene de mizah dergileri sıralamasında üçüncüyüz.

Ya birinci olacağıız Ya birinci olacağıız!

İşte bu kadar. Sevgilerimiz ile...

USTURA

Sevgili Usturacılar. 6 hafta boyunca derginiz ile birlikte vereceğimiz EŞŞEK HERİF fasiküllerini biriktirin. Altıncı hafta cilt kapağı ile birlikte son sayıyı da alacak ve pırıl pırıl EŞŞEK HERİF albümünü tamamlamış olacaksınız. Bu hafta ilk fasikülü bayinizden istemeyi unutmayın.

kafasına göre traş eden en sivil mizah dergisi...

KESKİN USTURA

Sabancı da montaj araba sanayimize bir yenisini ekledi; TOYOTASA...

Aslan sosyal demokratlar; hükümetten nasıl çekilecekseniz çekilin kardeşim, vuruşarak mı? Kırışarak mı? Belli ki sizin emekçilere bir hayrınız dokunmayacak...

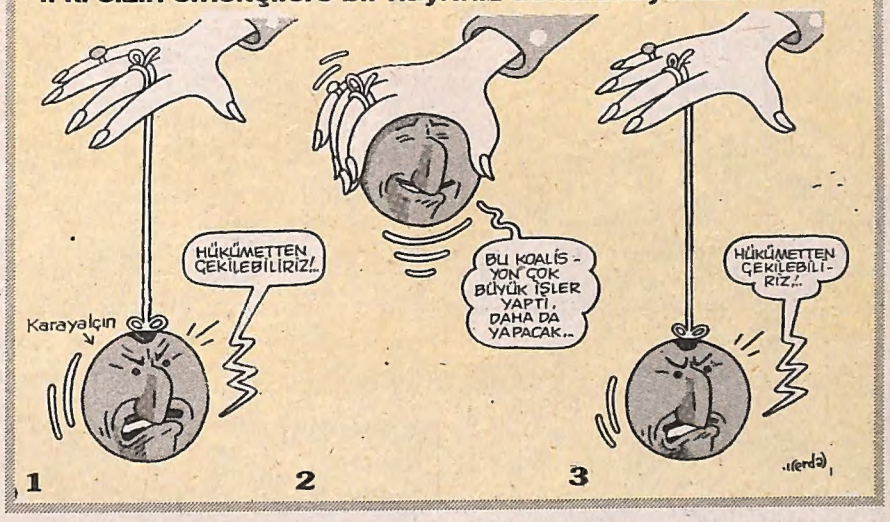

Emlak Bankası'ndaki yolsuzlukların faturası sadece iki kişiye çıkarılıp dosya kapatıldı. Öteki hırsızların içi rahat...

"Kamu çalışanlarına sendika hakkı" anayasaya aykırıdır gerekçesiyle iptal ediliyor. PTT çalışanları sendika hakkı için yürüyüş yapıp bu kararı protesto edecek. Amaç özelleştirme furyası öncesinde örgütsüz, güçsüz bir çalışan kitlesi oluşturmak.....

Yükselen Milliyetçilik sonrası klasik MHP bıyıkları değişiyor artık. İşte yeni MHP bıyıkları...

Vurguncu işadamı Halil Bezmen, devleti ve çalışanlarını kazıklayıp yurtdışına kapağı atmıştı... Sıra Türkiye'de bıraktığı değerli tablolarını kaçırmaya gelmişti ama çekirge bir daha sıçrayamadı... Tablolar yakalandı...

Teskereler yine donduruldu...

Fakıstura

"TÜRKİYEM, TÜRKİYEM CENNETİLİM" DE, 1,5 MİLYONA YAKIN ELİ-BELİ SİLAHLI VATANDAŞ VAR.. ŞEYTAN'IN HERAN DOLDURUŞA GETİRECEĞİ BİR TÜRKİYE CEHENNEMİNE DOĞRU GİDİLEBİLESİ SÖZ KONUSU MU NE ?..

TÜRKİYE

Trabzoncuum her zamanki gibi bizi yine güldürük yaptın, arkası gelsin derslerinin bikmayız inşallah...

"Uyandırma kerizi, bulandırır denizi" - Niçün Türk dilinde vücud bulabiliyor Tanrım.. Yoğusam, Haluk Gerger'in durumu bizi bunun için mi gerzmiyor, ben bunu anlamıyor...

"KRALİÇE MARGOT" SEN NASIL FİLMSİN, TARİHİ GERİLİM MİSİN, PSİKOLOJİK DRAM MISIN ?.. ANLAMAK İÇİN KISMETSE BARI BU HAFTA GİTMEYE ÇALIŞMALI!...

Maaş sıkıntısından kaynaklanan ilk eylem, Dokuz eylül üniversitesi öğretim görevlileri tarafından başladı. Mazallah bu olay eğitim ve sistem çarpıklığı konjoktörüne de sıçraması olasılar mı ne ?..

Teşvikiye'ye ışıkhüzmeli bir cisim iyi saatte olsuna geldiği öne sürülmüş sonra da arkadan çekilmiş.. yani buradan seslenecek olursak; Uzaylı Arkadaşlar.. Bakın, sular kirlendi... Havalar çok kötü insanlar ellerini temizleyemiyorlar.. Bizi de alın göklere kız annem... DÜÜT... Mesai bitti...

- MÜMTAZ SOYSAL ABİM "VURUŞARAK ÇEKİLMELİ" BÜSTURUNU SİYASİ MANŞETE YAZMIŞ BULUNUYOR...
- EE, O ZAMAN, DEMİREL, ERBAKAN, TÜRKEŞ, ECEVİT VE 36 ARKADAŞI DA LÜTFEN SİYASETTEN VURUŞARAK ÇEKİLSİNLER DİMİ AMA, YA...

RİFAT VURUŞ

ALAMANYA - ALAMANYA Artık sesimizi duymaman imkansız ya, parlamentoya 2 Türk milletvekili giriş yapmış. Sıra gelişme ve sonuçta.. Rıfat Özbaka sevinmemizin üzerinde birşey bu ya...

böcekistan

Dağıstan Çetinkaya

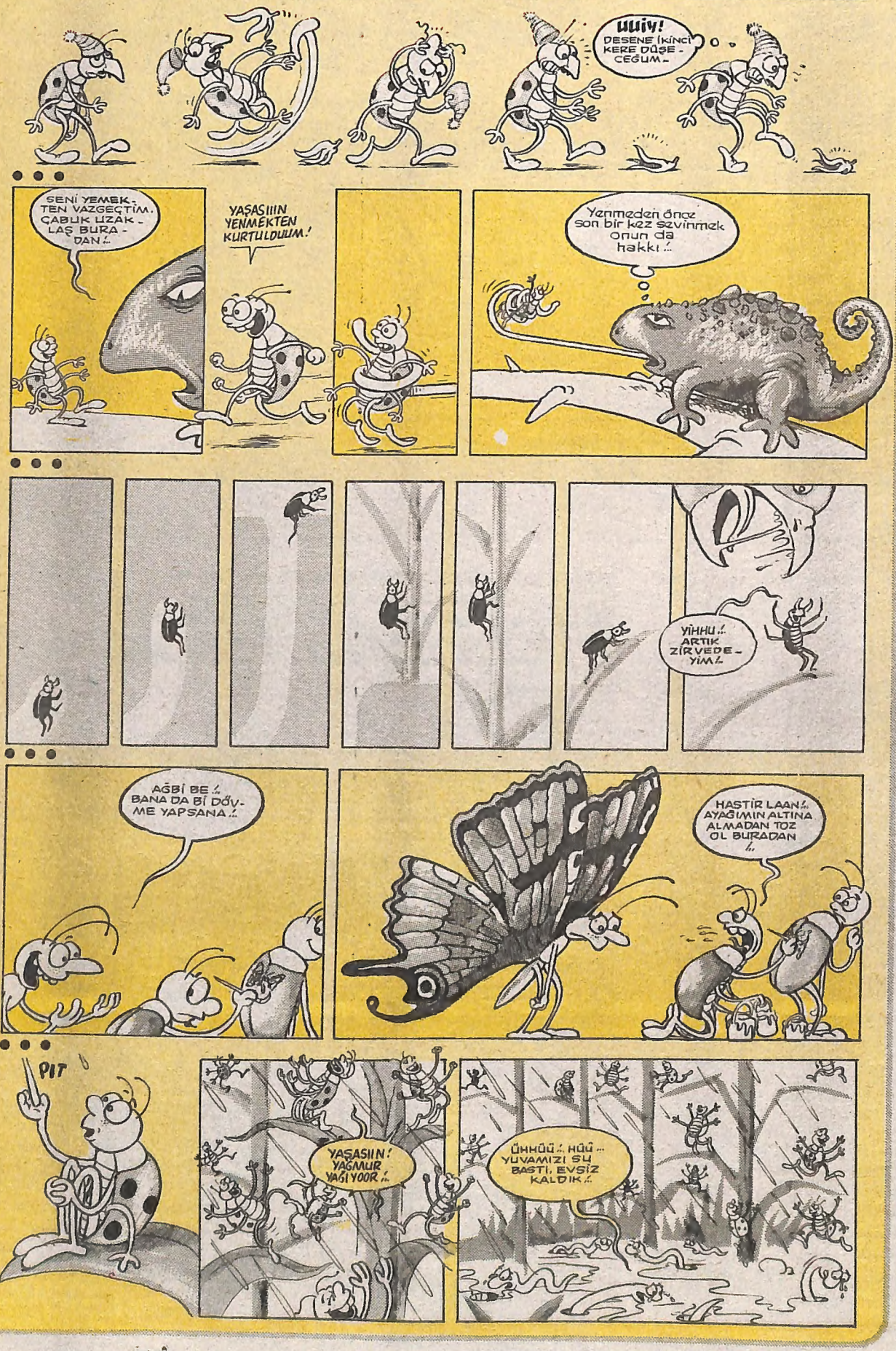

SAMİMİ İTİRAFLAR

FATİH KAÇAN

Siyah-Beyaz Günler...

Merhabalar sevgili okuyucular. Bu hafta sizlerle birlikte biraz eskilere döneceğiz. Günümüzden yaklaşık 13 sene önce bendeniz iş hayatına atılmıştım. O vakitler yanlış hatırlamıyorsam TV bile siyah-beyaz yayın yapıyordu. Üstelik tek kanaldı. Televizyon seyretmek o günlerde ilginç ve güzeldi. Hatta reklamlar bile. Ama artık herşey gibi televizyon da çok farklılaştı. Siyah-beyaz yayından renkli yayına geçildi. **Küçük Ev** bitti, **Cesur ve Güzel** başladı. TV kanalları zebil gibi çoğaldı. Türkiye nüfusunun yüzde doksanlık bir bölümü öyle ya da böyle televizyona çıkıp göründü. Kısacası TV artık ilginç ve güzel olmaktan çıktı, çıkartıldı.

Oysa eskiden öyle miydi? Bir **Heidi**, bir **Vikingler**'i izlemek için neleri feda etmemiştik ki? **(En azından bir saklambaç veya mahalle maçlarını örnek gösterebiliriz.)** Bir radyal gövdeli çintirato **Pirelli reklamı** bile şu anki **sıvı yağ ve margarini birleştiren ev kadını reklamı**'ndan daha şık ve ilginçti. Ben o zamanlar **Cağaloğlu**'nda **Ekspres** adlı siyah-beyaz, tipo basılan bir gazetede ofisboy, yani ayak işleri uzmanı olarak görev yapıyordum. Hatta bu gazetede başımdan geçen hayli ilginç bir kırbaçlama olayını da üç-dört yıl önce **Limon** dergisindeki **Samimi İtiraflar** köşesine yazmıştım. **(Merak edenler için kısa bir ayrıntı; Ben Ekspres'te çalışırken aynı işyerinde çalışan bir büyüğüm tarafımdan kırbaçlanma olayını anlatmaktadır. Bkz. eski Limon'lar...)**

Her neyse, biz şimdi esas konumuza dönelim. Televizyonun hoşluğundan ve ekranda görünmenin zorluğundan bahsediyorduk. Ben bu gazetede çeşitli işler yapıyordum. Bir işim de hergün **A.A.** yani **Anadolu Ajansı**'na uğrayıp bülten almaktı. Her zamanki gibi **Anadolu Ajansı**'na gidip, bize ait olan bölmeden bültenimizi aldım. Ajanstan çıkıp işyerine doğru yürüyordum. Birden **İran Konsolosluğu**'nun önünde bir kalabalık gördüm. Hemen kalabalığın olduğu yere gittim. Olayı hemen anlamıştım. **Gazeteciler Cemiyeti**'nin önünden bir cenaze kaldırılıyordu. Çeşitli insanlar **Cemiyet**'in önündeki kürsüye çıkıp rahmetli hakkında övgü dolu sözler söylediler. Ben henüz vefat eden şahsın kimliği hakkında bilgi sahibi olamamıştım, konuşmaların akabinde tabut sırtlanarak taşınmaya başlandı. Kargaşanın, kalabalığın keşmekeşinde birden kendimi cenaze kortejinin en önünde buldum. O kadar öndeydim ki, vefat eden şahsın resmini taşıyan adam bile arkamda yürüyordu. Ve ne olduysa o anda oldu. Birden ortaya kameramanlar ve kameralar çıktı. Hayatımda ilk kez kameraman ve kamera görüyordum. Allahım, inanılmaz birşeydi. Kameralar bana doğrulmuş, beni çekiyordu. Biraz sonra **"Hişt lan, kenara çekil!"** sesi ile beni değil de korteji çektiklerini anladım. Fakat gene de kortejdeki yerimi bırakmamın doğru olmayacağını düşünüp yerimde kaldım. Birden aklıma elimdeki bültenler ve iş geldi. Evet, ufak olabilirdim ama iş sahibiydim. Yani bir işim ve gerçekleştirmem gereken bir iş vardı, yani bültenleri gazeteye ulaştırmak. Kortejden istemeyerek ayrılıp koşarak gazeteye gidip bültenleri teslim ettim.

Paydos ettikten sonra **Gülhane Parkı**'nın önünden **Dolapdere-Beyazıt** otobüsünü bekledim, bindim ve eve gittim. Akşam o vakitler her Türk ailesinin yaptığı gibi haberleri seyretmeye başladık. Bir müddet sonra ekranda benim de yeraldığım cenaze töreni geldi. İşte tam karşımda duruyordum. **Ekrandaki bendim.** En az üç saniye. Peh dile kolay. **Annem, babam, herkes** beni tebrik etti. **Kayseri**'deki akrabalardan telefonlar ve tebrik mesajları beni çok etkiledi. Çok güzel bir gündü. Şahaneydi, üstelik siyah-beyazdı... Hoşçakalın...

(**Not:** Cenazesinde tesadüfen bulunduğum rahmetli **Burhan Felek**'i, sonradan öğrendim. Artı, **Hasan Kaçan**'dan ve **Metin Kaçan**'dan yıllar önce ekrana çıktığımı da gururla belirtmek isterim...)

Garibesk

Mustafa Sui

Mistik Hikâyeler

MATRUŞKA

Cem Uygun

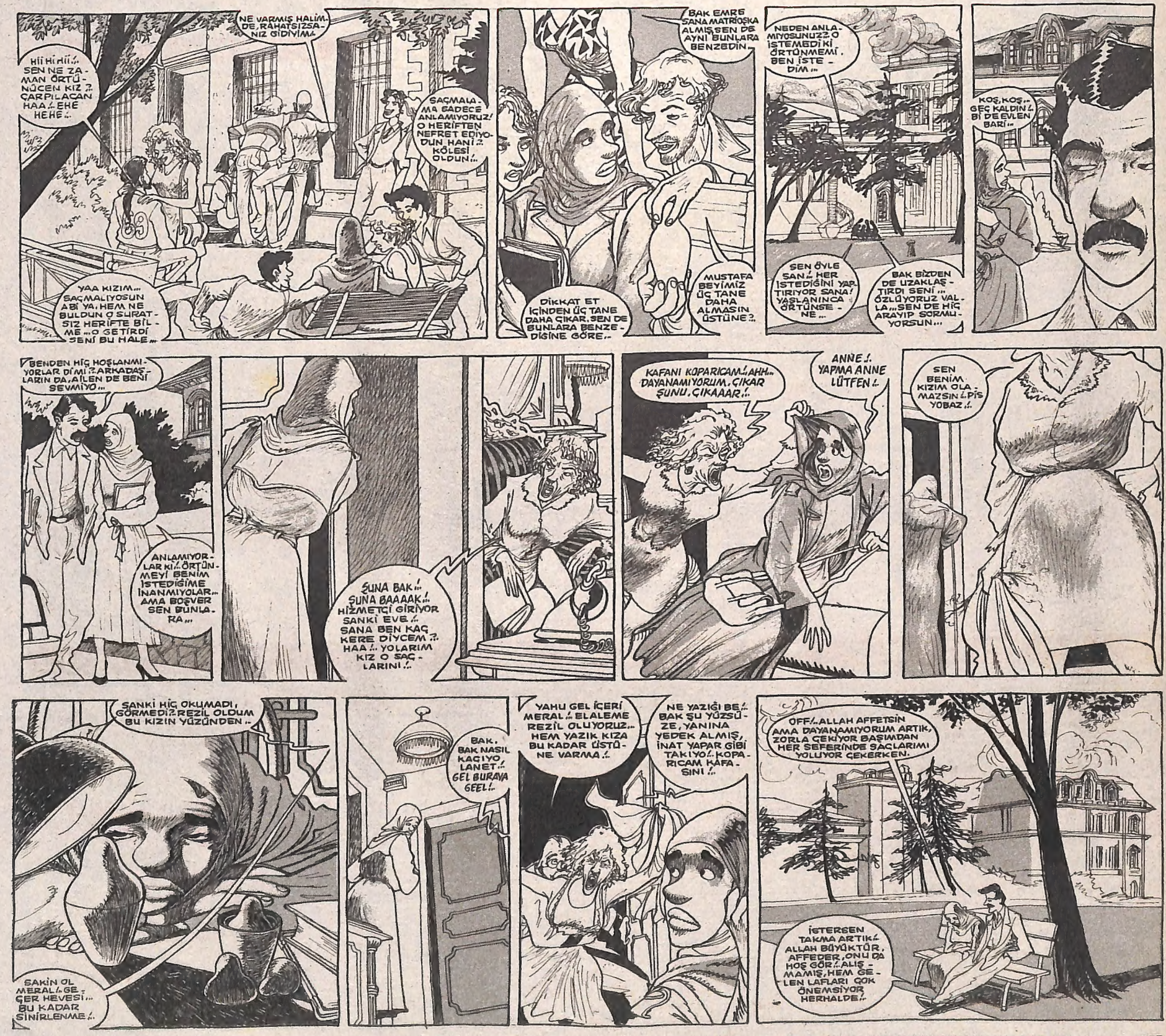

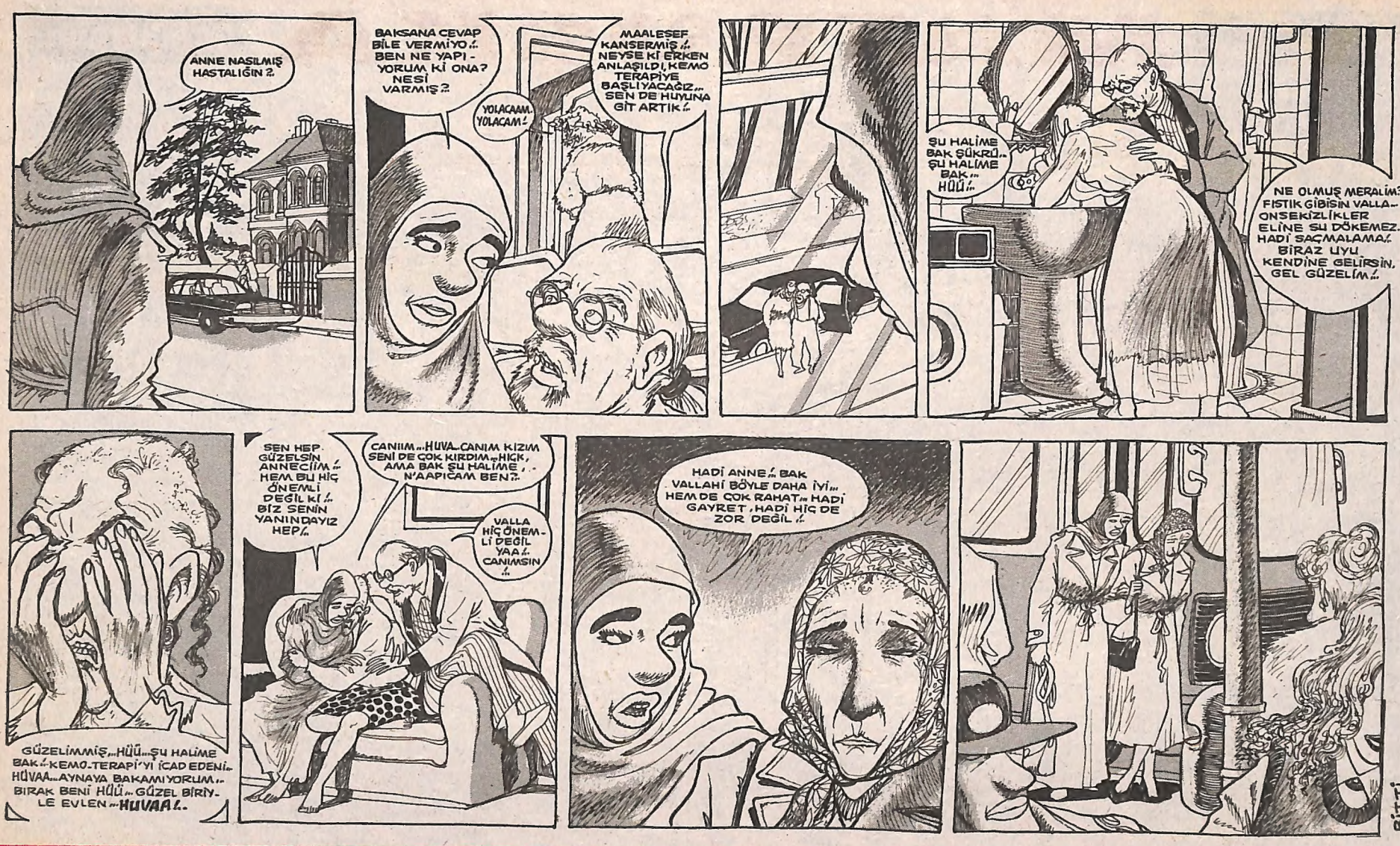

ÇATAL MAKAS

AKIN ÇAVDARLI

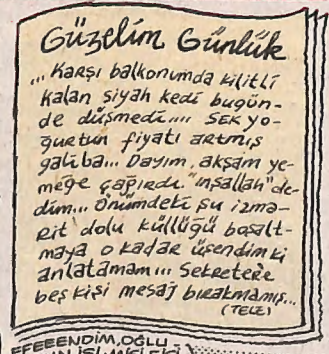

Benden harbi espriklerini eşirgemeyen okuyucu arkadaşlarıma teşekkür eder gönderdiğiniz esprilerin devamını dilerim.

OKUR.. FOKUR... KUR... OKUR... UR... KUR...

OKUR: Meraba Akın abi kolay gele. FOKUR: Hoşgeldin yav pek de geciktin ben de tam Ahmet Kayataşın altındaki boşluğa nasıl bir teşekkür yazısı yazsam diye düşünüyordum, işime mani olmuyosun rahat ol... **OKUR: Yok abi ben rahatım sen işine bak... Aaabi; ben şunu bir sorabilir miyim: üstteki karikatürüğün sağında bişiy gördüm yeni galiba ha?.. FOKUR:** Evet yani... Aslında ismini güzelim haftalık koymak gerekirdi lakin deyim çağrıştırma cazibesine takıldım olaki... **OKUR: İyi de abi sanki benzeri şeyler diğer mizah dergilerinde var ama... Sonra kopya, arak filan derler mazallah!.. FOKUR:** Olabilir diyebilirler, bence, içeriği bana ait bir samimiyet taşıdığından kem küm... gak guk... yani anadın mı?.. **OKUR: Şu bilgisayarlı karikatürde kola kutusunun yanındaki pizza mı lahmacun mu?.. FOKUR:** Diyelim ki lahmacun!.. N'oldu anlam zedelemesine mi uğradınız!.. efeem?.. **OKUR: Ohooo böyle agresiyon taşıyacaksan ben Erdal Belenlioğlu'nun yanına giderim ama... FOKUR:** Aman hocam sakın böyle bir çılgınlık yapma!.. Derginin Erdal'a ihtiyacı var!.. Gel buraya, Asım abi bi soğuk çay arkadaşa... **OKUR: (İyi bir kere üstümüze döktük diye... homur...) FOKUR:** Niye susuyosun küstün mü?.. **OKUR: Hılç!.. Espri düşünüyorum da...**

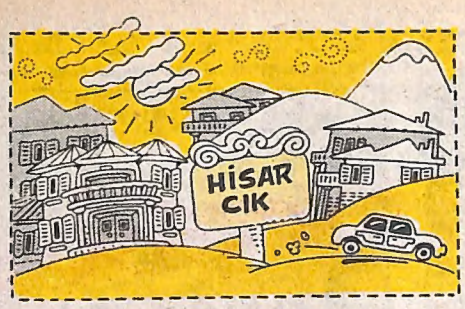

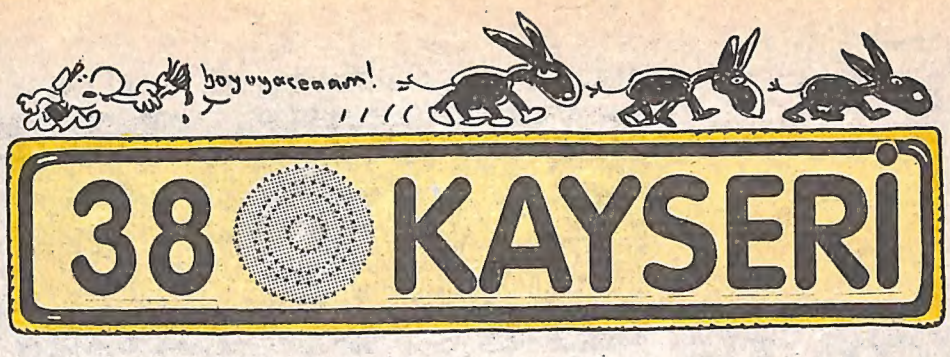

Aman diyim gadasını aldıklarım. Gayseri'de ayda 150 ton, yılda 1800 ton basdırma üredilir. Üretim fazlası bizde öyle büyük şeerdeki gibi denize dökülmez, üretimimiz geri dönüşümlüdür...

● **Dünyada gurulan ilk tıp mekdebi Gayserimizdeki Gevher Nesibe Tıp Mektebidir...**

● **Bi tek Uludağ mı var. Erciyesimizde de gış sporlarının gıralı yapılıyor hemi de... Ah biraz tesis mesis olsa var ya, olimpiyat bile düzenlerik...**

Mantıyı yapmıya da yimiye de doymak. Bi gaşığa gırk dene mantı sığdırırık...

KAYSERİLİLER MÜJDE!..

Devamlı "patlayacak mı acaba" korkusu içinde yaşamanıza neden olan sönmüş volkan Erciyes Dağı'na tıpa takıldı... Rahat uyuyabilirsiniz...

● **En güççüğümüz gan gırmızıdır. Eniğin cücüğün gafası zehir gibi ticarete çalışır...**

Öğlen oldumuydu esnaf lokantaya falan para virmez. Hemen Ekecik'te güveç yapallar... Anca güveç yinir!..

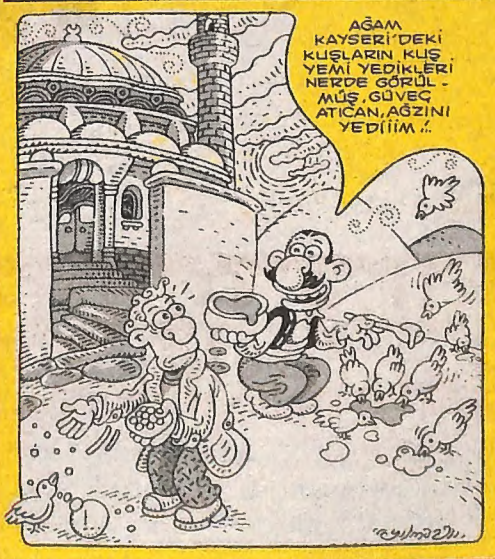

GIZ ALMA

—Nirden gelicam azını yidiğim, bağdan geliyom. Ne halt garıştırmaya gidicam iki keklik, bi angut guşu vurdum, çıtır çıtır gızartıp yidim gınalı keklikleri. Bizim oğlana gız istiycaak işin gucün yoksa kalk gayseri'ye git.

—Adam amaan sen de erindiğine ece gorunduğuna goca diyon kah gidek. Topla eniği cücüğü.

—Mutdalibin arabası değel mi lan galdır elini de gorsün salak bizi.

—Boooğ dolun dolun. Ağızını yidiklerim niriye böyle bütün horanta.

—Bak lan göruyon mu Garip Su gapanmış.

—Yiğenim sen ne diyon, Taksan açılalı bidene oğlan burda çalışmadı.

—Çinkurun çıkardığı isi gordün mü, hava burutdurmasa gidip Garipçe'ye çökücek.

—Lan naatdar da güzel Meysu'nun servisi, burda çalışsaydım milyarder olurdum.

—Tosbaayı gordün mü, üzümleri nasıl kemiriyo. Vir lan iki şemşamer de ben de çitiyim.

—Bakalım Hüsnü Ağa gızı viricek mi bizim dangalağa?

—Tank tamir faprikasında çalışmıyo mu Hüsnü Ağa?

—Terminalin arkasındaki hurdacılar var ya işte oraya girdi.

—Gara suyun kokusu arabanın içine sindi.

—Eve girdiğimiz zaman bizi terslemese bari, gızı da gız olsa bari. Lan oğlum avrada çıtlada ıcık hedik virsin.

—Lan avrat gaşınlan gozünlen oynama da ıcık hedik vir, azını burunu öfelemeyim.

—Izıcık mantı sıksa da yisek, gavurun gızı naatdar da becerikli.

—Di baalım emmimin oğlu, gızı virdikleri zaman yanında bi de çaman sokumu isden mi? yoosa tuluk piyniri mi yin?

—O verem bardağı gızı isdemiyom baba, tısının biri o. Azını yiyim eve dönelim de anam bize geberyattılık hazırlasın, yiyip zıbarak.

—Ekşi elma gibi oğlansın daren deli, kendisi olmuş sarı püsü, salağın oğlu. Gız senin neyine deli hamza.

—Baba bak Erciyes gar dutmuş bıldır dutmamıştı ya. O vakit gurtlar iniyodu şeere.

● **Gayseriye geldiğinizi nasıl mı annarsınız? Ahacık aşşadaki gibi...**

YÜKSELEN DEĞERLER

Özerkliğine izin verilmemiş, yüksek lise kılıklı üniversitelerde bilimle bir yere varılamayacağını çok önceleri keşfedip medyatik olma yolunu seçmiştiniz zaten. Sağ basında oldukça popülerdiniz. Yaptığınız TV programlarında kendinize özgü konuşma tarzınızla yavaş yavaş izlenme oranınızı artırıyordunuz. Hayatta bir "duruşunuz" vardı. Muhafazakârdınız; Türk-İslâm sentezini savunuyordunuz. Şimdi bu ne hoca? "Çok üstün teknolojiyle" ekilen yeni saçlarınızla, bıyıksız ve gözlüksüz yeni yüzünüzle orta halli bir Hollywood yıldızlığına özenmenin alemi ne! Yeni dış cephe boyanızla, 3-4 TV kanalı ile daha anlaşmışsınız. Değer mi peki tüm bunlara hoca! Siz bir tarihçisiniz; ülkelerin olduğu gibi bireylerin de tarihi vardır. Neden kendi tarihinizde tahrifat ve tahribat yapıyorsunuz? Neden kendinizi "mimliyorsunuz?" Bilimadamlığı dururken filim adamlığı olmakta bunca ısrar neden? Türk-İslam tarihinde "rating" hangi kitapta geçiyor?

BAŞLARKEN... (At the Beginning...)
Türkiye'nin üzerinden 12 Eylül dozerinin geçmesiyle tüm sivil örgütlenmeleri yerle bir olan insanlarımız, rejimin dayattığı yeni değerlerle karşı karşıya kaldı... Artık dayanışmanın yerini bireysellik almış, "biz" değil, "ben" olmuştuk...

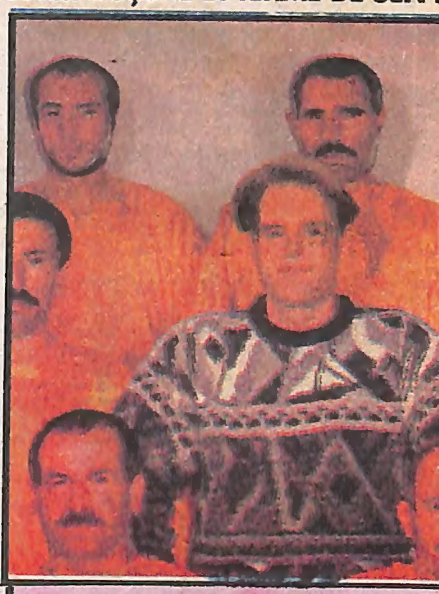

BİR REKLAMIN

Yukandaki kazak reklamını bir dergide
zın binlerce soru işareti peydah oldu... İşin
yınca doğruca reklam ajansının yolunu tut
aydınlattı... İşte olay reklamın yorumu:

"Şimdi hayatım, görüyorum ki; lik kısa boylu ve çelimsizsiniz de... mızda böyle bir insan tipine yer yok

Biraz daha sarışınlaşıp, doğulu ran o körolası bıyığınızı keserek, ulaşmanız mümkün... Sizi sürüden ğınız oldumuydu, artık "batı normlı demektir. Haydi Türkiye!.."

Yükselen Değerler Sözlüğü

12 Eylül: Beşli çetenin doğum günü. Türkiye'ye sabotaj bayramı, aynı zamanda "kurban" bayramının ilk günü... Yükselen değerlerin ebesi...
Örgüt: TİSK dışında yok edilmesi gereken dinazor kurumları...
Bıyık: Devamlı kesilmesi gereken bir çeşit habis ur...
Alınteri: Emek denen gereksiz uğraş sonucu oluşan, istenmeyen sıvı...
Ben: Yangında ilk kurtarılması gereken...
Biz: Benlerden oluşan gereksiz bizlik...
İmaj: Eşeği boyayıp babaya satma sanatı...
Star: Boyalı eşek...
Esmer: Lanet olası tonumuz...

İMAJ KUPONU
3 kupona, fazla yıpranmamış, hemen paraya tahvil edilebilir, demokrat görünümlü imaj sahibi olabilirsiniz

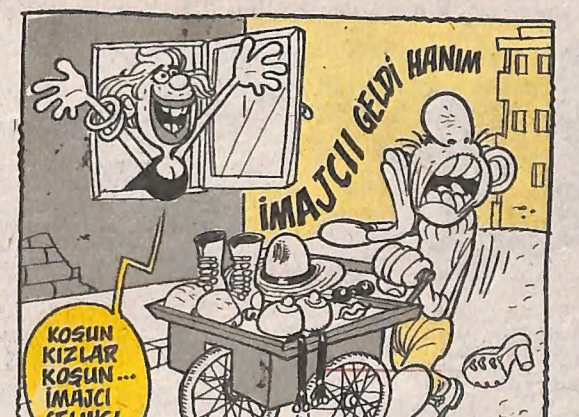

insan, arsız
sü" olmakta
pole, biz ka

MRS. CHİLLER

Beyaz kadın lider. Sarışın muhafazakâr. Türkiye'de kaldırım, ABD'de yatırım. Ezan, bayrak, kilise, çan sentezi. Medya beslemesi.

Genel seçim 1996'da
Başbakan Çiller, SHP ile koalisyonu "demokrasi örne-

BİR KÜÇÜCÜK EMRAHcık VARMIŞ

Küçük bir çocuk türkü söylüyordu, beğeniliyordu sesi, aileri, ablaları gözyaşlarını tutamıyorlardı. Küçük Emrah okuduğu zaman hüzün basardı köyü, kazayı, anneyi, babayı, şehre getirdiler, esmerdi, cılızdı, şiveliydi, yoksuldu: sevgi doluydu. Traktör yoktu, kağınılar kaybolmuştu. Başörtüleri havaya uçmuştu. Ağlamak sahte, gülümseyiş palavraydı. Aynı zamanlarda Amerika'da kara bir çocuk Maykıl, hareketlerinin kıvraklığıyla, esmerliğinin ve ezilmişliğinin hıncıyla kasıp kavuruyordu tüm dünyayı. Bizim kara çocuk okuyordu türkülerini kasetlere bu sırada. Yanık sesi pek de güzeldi, alımlıydı, sahici bir havası vardı. Unkapanı plakçılar çarşısı "tamam olur bu iş" dedi. Lakabını otutturup sürdüler piyasaya. İhtiyaç vardı böyle güzel bir sese, plak ve kasetleri seyyar arabalardan vitrinlere fırladı. Anadolu'dan gelen bu sese herkes tav olmuştu. "Kuantana mera vahira kuantana mera. Kuru kurui on ruri" devri artık, o duygusal, romantik dönem kapanıyordu. Bu sırada zencilerin beyazlara karşı tek intikamı olan Maykıl zenginlerin sistemini karıştıracağı korkusuyla bilinçli bir şekilde farmakologlar tarafından beyazlaştırılıyordu. Teninin rengini açmak için tıp alemi seferber olmuştu. Burnu küçültülüp, elmacık kemiklerini küçük çekiç darbeleriyle kırdılar. Maykıl sonunda kıl bir beyaza dönüştürüldü. Bir kara şoparın bu kadar meşhur olması olur şey değildi. Pis zenci beyazlaştırılarak kıl beyazların arasına sürüldü.

Amerika'nın küçüğü olan ülkemizde de yeni dönem fark-

lıydı.
du. B
için b
Renk,
külot, evet yeni dönem insanın içind
malı evrelerinden birine geçilmişti.
çük"ünü kaldırıp attılar, geride "EMR
yazlatıp eline gitar verdiler. Hareketl
hale getirdiler. Türküler, yerini çapu
raktı. Ceketini çıkartıp vatkalı aptal

YÜKSELEN DEĞERLER İNSANLARIMIZIN DURUŞUNU DA DEĞİŞTİRDİ...

Solda, yükselen değerler fırtınası öncesi; sağda ise sonrası halimiz görülüyor...

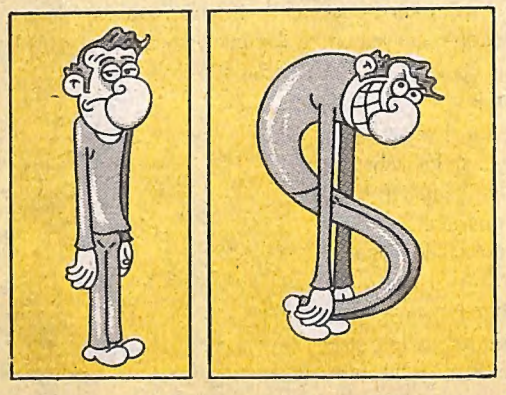

Sokak Lambası

Turgut Yılmaz

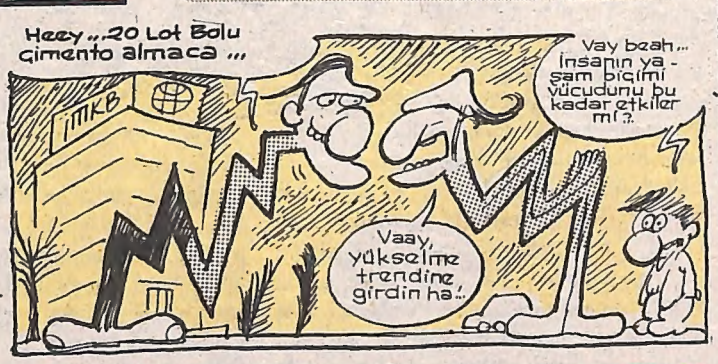

● Yükselen değerlerin yaşlılara bakısı; birşey üretmeyen, sadece tüketen, genç ve dinamik toplumu aksatan insanlar güruhu...

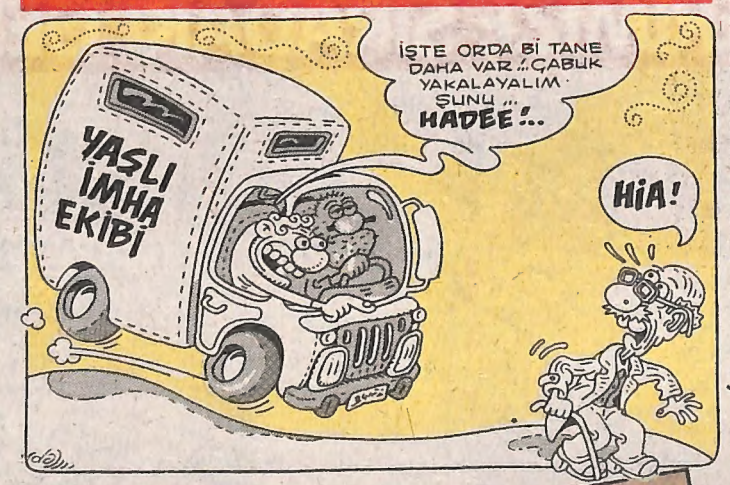

ATOMİSİ

ğümüzde kafamızda ansı-
en çıkamayacağımızı anla-
Yetkili zat bizi bu konuda

**r ve bıyıklısınız, üste-
küreselleşen dünya-**

**ğunuzu bas bas bağı-
l insan görüntüsüne
aştıracak bir de kaza-
a" bir insan oldunuz**

**olcu
akla
lü**

na'ya gi-
atlı yolcu
kkoçhisar

Ne de sevimli çizmişler; insanın bu otobüsle yedi sekiz takla atıp ölesi geliyor. Sonra kazanın şiddeti öyle güzel yansıtılmış ki; çift katlı otobüsün üst katının paramparça olup başka bir yere savrulmuş olduğunu vinyete bakar bakmaz anlıyoruz. 12 ölü ve 23 yaralı uygusuz basında bir "kenar süeye gidemiyor. Otobüs şarampole yuvarlanıyoruz...

eğişmek gerekiyorrah da bu değişim ınmaz bir kuklaydı. ık, tip, karakter, dil, bulunduğu en muamüçük Emrah'ın "Kü-I" kaldı. Rengini beni değiştirip "oynak" u balon şarkılara bısırıtan deri montlar giydirdiler, bitişik kaşlarının arasını cımbızla aldılar, rengini anti solaryumda açtılar, pantolonunun yanlarına Amerikan yıldızları taktılar. Son olarak o güzel sesini "tiiz"leştirip tekrar piyasaya sürdüler. Anlayacağınız Maykıl'a yapılanların aynısını başarılı bir operasyonla Emrah'a uyguladılar. Şimdi de karşımıza geçmiş bağırıyor. "Sevdim mi tam severim, (utanmadan eliyle hareket yaparak) taktım mı tam takarım" diye bizi traş ediyor. Biz ise kendi türkülerimizi söyleyip, zamanın hoyratlığına aldırmadan delikanlıca yaşıyoruz.

METİN KAÇAN beyaz dubara

Pembe Erol

Sokaklarda kedilerden başka kimse yoktu. İnsanlar iki büyük mahalle takımının karşılaşmasını izlemek için hazırlık yapıyorlardı. —Kılık değiştiriyorlardı.

Yağmur bu güzel karşılaşma için kıllık yapmaya hazırdı. Tornacılar futbol takımının oyuncuları için çelik krampon üretiyor, marangozlar ayakkabıların toprak sahada daha iyi haraket etmesi için topukların içine civa yerleştiriyorlardı.

Kale arkası, köfteci, kokoreççi, şamcı, helvacı, macuncu, vanilyacı, dondurmacı, sucu, niyetçi ve bilumum kumar oynatan dalavereci esnafla dolmuştu. Seyirciler ufaktan sahaya dolup türbün niyetine kullanılan bayırlara çıkıyor, kimileri karşı takımın kalecisini uyuz etmek için kale arkasına, ağların içine gizleniyorlardı. Kuyruklarına torpil bağlanmış kediler saha ortasında patlayarak bir nevi amigoluk yapıyorlardı. —Bir parça ciğer uğruna kuyruklarını feda ettiklerini düşünmeyelim tatlım. Onların sevdiği şahsiyetler o iki büyük takımda oynuyordu. Yağmur hızlanmış Pembe Erol'un takımı seyircilere merhaba demek için santra yuvarlağının içine girmişti. "Uysal spor için üç defe 'sağol' çekilmiş, maçın hakemi Miki oyunu fırlamaca bir düdükle başlatmıştı. Karşı takım Erzincanlı genç çocukların kurduğu temiz bir takımdı. Sağlı sollu ataklarla gol aranıyor, ama bulunamıyordu. Pembe Erol bastıran yağmurla birlikte arabasının içine oturmuş takımına megafonla taktik veriyordu. "Gala kafaala oynasana be oğlum, dikkat et melikler kasap gibi oynuyorlar" diye yırtınıyordu.

Refahiye takımının genç oyuncusu Sedat'ın üzerindeki yağlı forma yağmurdan daha kaygan hale gelmiş, Uysal sporlu oyuncular arasından yağ gibi kayarak rakip kaleye gidiyordu. Pembe Erol çıldırmış durumda megafonla kofti arabasının içinden bağırıyordu. "Geriye gelin ulan, sol tarafı kapatın ayılardan gol yiyeceğiz." Pembe'nin çığlıkları boşuna top tam doksana takılmış taraftarlar Refahiyeli futbolcuyu sevinçten çamurun içine sokup, öpüp okşuyorlardı. Köfte satışları artmış, ekonomik düzen sağlanmıştı. Pembe kıpkırmızı olmuş, arabasından fırlayıp futbolculara girişiyordu—belinden çıkarttığı muhteşem kayışıyla. Daha sert oynayın anlamında bir taktikti bu.

İlk yarı bitmiş, futbolcular limon yiyor, su içiyorlardı kilolarca. Battı balık yan gider hesabı. On dakikalık kısa araya bir ömür sığdıran futbolcular yaptıkları hareketlerle seyirciyi çılgına çeviriyorlardı. Sahanın karşısında büyük balkonlu evden olayları seyredenler futbolcuların karşı bostandaki ördekleri kovalamalarına manyak bir şekilde gülüyorlardı. Kumar oynayan futbolcuların zar sallaması görülmeye değerdi doğrusu.

İkinci yarı Miki'nin düdüğüyle ve kahkahalarla başladı. Yağmur hızını arttırmış seyircilerle ve futbolcularla dalga geçiyordu. Pembe'nin takımı kıncı oynuyor, rakip kalede her şartta gol arıyordu. Maç ansızın durdu. Sahanın kenarından üç İtalyan turist kız mini eteklerini havalandırarak geçtiler. Maç kaldığı yerden devam edecekken bir donma daha yaşandı: genç tornacı kalfası yaptığı kız şeklindeki robota eteklik giydirmiş el ele dolaşıyorlardı. Pembe delirmiş, arabadan oyunculara Müslüm Gürses'in 'İsyanlardayım' adlı şarkısını megafonla dinletiyordu. Uysal sporlu oyuncular galip gelmezlerse Pembe'nin gazabına geleceklerinden var güçleriyle ceza sahasına girdiler. Küçük bir kafa darbesi topu ağlara göndermeye yetmiş, ağların yırtılmasını sağlamıştı.—Arkadaki piçler ellerindeki kör jiletlerle ağı önceden çürütmüş olmasalardı, nah yırtılırdı o ağ. Beraberlik sağlanmış Pembe beyaz bir nefes almıştı. Seyircilerin ve esnafın coşkusundan, yağmurun şiddetinden sahanın karşısındaki büyük ev çatırdamaya başladı. Ahşap bina çökmeden içindekiler çığlık çığlığa sahaya indiler. Maç durdu. Oyun bozuldu. Pembe futbolculara bağıramamaktan dolayı gerginleşti. Megafon elinde arabadan dışarı çıkmış bir halde, hinlik düşünüp keşfetti. "Öyle salak salak durmayın, toplayın binanın odunlarını erken bunamalar." diye bağırıp tüm semti inletti. Futbolcular üstlerindeki formaları çıkartıp çuval yaptılar. Odunları formaların içine doldurup Pembe'nin evine taşıdılar. Semt sakinleri ne olduğunu anlayamadan koca binadan geriye taşlar kaldı. Pembe, seyircilere son defa bağırdı. "Galibiyet bizim hakkımızdı." Bin defa marşa bastıktan sonra çalışan arabasına atladı. Arabayla sahanın içine girip rakip kalenin içinden geçti. Pembe'nin megafonu durmak bilmiyordu. "Benim adım Pembe Erol, adamı havada tutup tavada yerim ülen" diye çılgınca bağırıyordu.

SPOR

Hayattan kırmızı kart görenlerin sayfasıdır

● **Yine yakmış holigan stadın ucunu...**

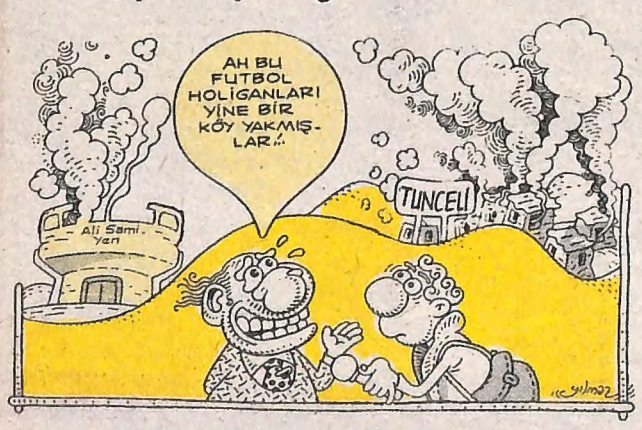

● **Horoz döğüşü gibi spor programlarından gına geldi...**

MİLLİLERİMİZE SIRADAKİ GELSİN

Önce Macaristan maçıyla başladık, 3 puanı kaçıran bizimkilerdi... Sırada 5 maçtır yenemediğimiz İzlanda vardı... Yağmur başlayınca, "eyvah... adamlar bu zeberlah gibi fizikle bizi yine harcarlar" diyen bedbahtlar çıktı, çıkmadı değil... Fakat sahada yürekleriyle kafaya çıkan, beyinleriyle pres yapan, böbrekleriyle şut çeken 11 aslan vardı ve 5 maçtır yenemediğimiz İzlanda'ya 5 attık... Kaba bir hesapla, 10 maçtır yenemeseydik 10 atacağımız gibi bir sonuca varıyoruz... Neyse gelelim 11 aslanımızın en pençeli olanlarına...

Fatih: İzlanda'yı fethetmeyi kafasına koyan başkomutan Fatih önce Arif'i kızaklarla Haliç'e, oradan da İzlanda ceza sahasına indirdi, Oğuz ve Hakan'ın topları ile dövdüğü İzlanda surlarında 5 delik açmayı başardı...

Oğuz: Milimetrik pas dağıtım servisi bulunan Oğuz, pas isteyen arkadaşlarına motorsikletli kuryelerle ayağa servis yaptı. Bereket çok hızlı davrandı da FİFA ve İzlandalı yetkililer farketmedi.

Sergen: Muhteşem sol ayak namlı Sergen yine solunu konuşturdu... Sergen, maçtan önce "sağ ayağı yerine de sol ayak takıp sahaya çıkma" teklifini kabul etseydi 2 muhteşem sol ayakla İzlanda'yı iyice çökertebilirdik...

Hakan: İzlanda defansının, "Bu galiba bizden, baksana deve gibi boyu var" deyip markajsız bıraktığı Hakan, leblebi gibi gol atmaya başlayınca uyanan İzlandalılar Hakan'a tekme tokat girdiler...

FATİH KAÇAN

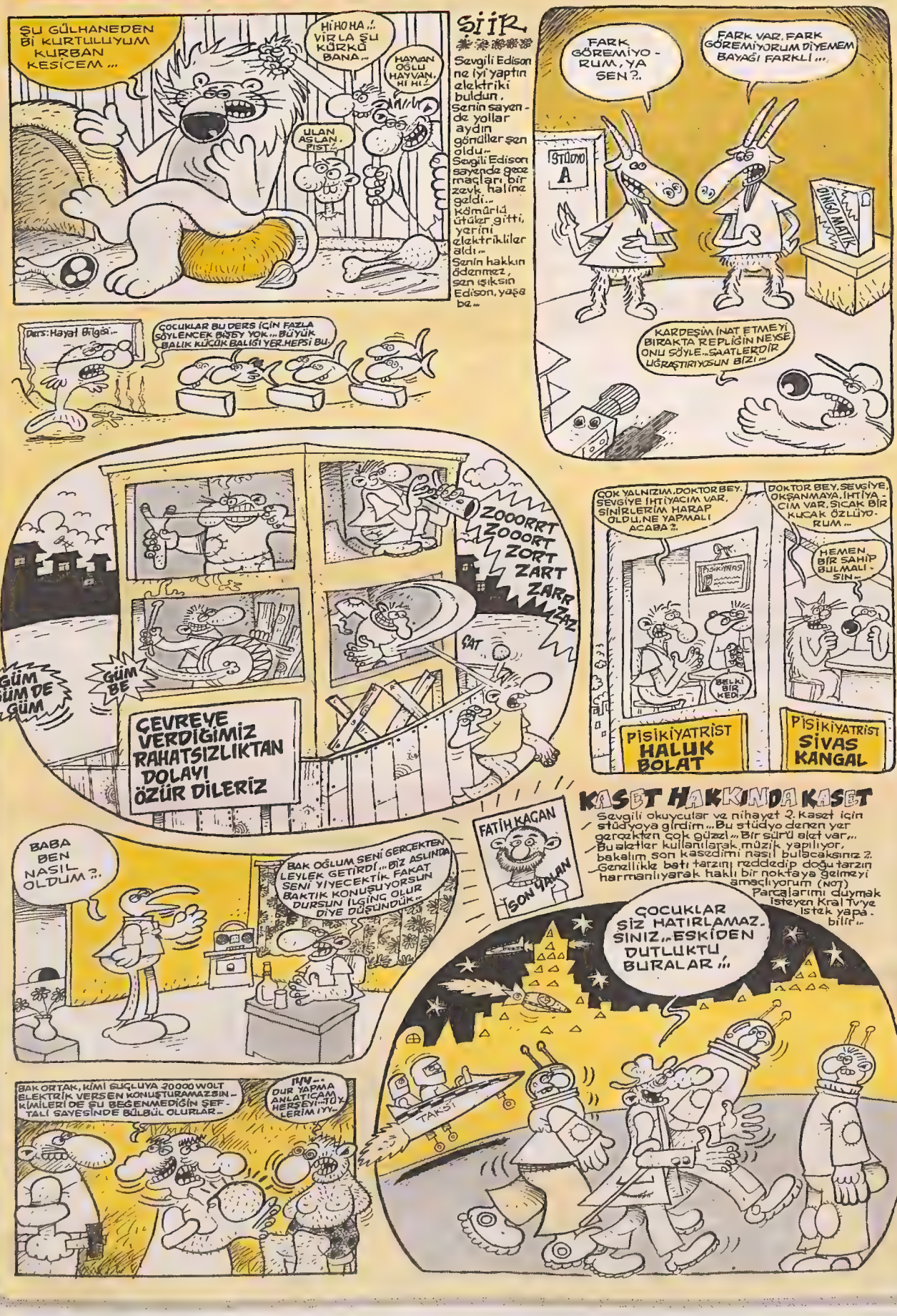

ULVİ ALACAKAPTAN

Dinamitin Fitili A.A

Bizim dinimiz öyle hoşgörülü, özgürlük dairesi öyle geniş bir dindir ki, bazı dar anlayışlara bakınca etnik ve coğrafi sapmalar mı arasam acaba diyip sonra da yakıştıramıyorum kendime.

7–8 yıl oluyor. Kuruluş filminin çekimlerinden dönüyorum. Adana–İstanbul otobüsü havalanmak üzere. Pardon otobüs büs olmasına büs de Airbus. Yânim Mc Donnel Douglas firmasının bu isimdeki uçak tipi. Kalabalık, tıkış tepiş hınca hınç hatta hınca uluç şişman yaratığın içi. Ahmet Altan'la uzaktan huhulaştık, inişte görüşürüz işaretlerimiz hiç ilgi çekmiyor, çünkü A.A. henüz ekran ünlüsü olmamış ve elindeki tükenmezi bugünkü maharetle çeviremiyor.

Yeşilköy'de bavulları beklerken karşıya geçeceğini söyledi, nerede oturduğumu sordu ve tuttuğu taksiye beni de aldı. Önce Allah'tan sonra Altan'dan diyelim çünkü uçağımız THY'ndan hiç beklenmeyecek şekild rötar yapmış! Şehre iniş param kıt fakat kanaat düzeyinde değil. Yolda konuşup gülüşüyoruz. Anlatıyorum:

"Zengin müslümanın birinin bir Bektaşi dostu varmış. Adam temiz olmasına temiz, insan olmasına insan da ibadetlere lâkayıtlığı fena halde canını sıkarmış bizimkinin. Birgün yakalamış yolda Bektaşi'yi:

— Bak iyisin hoşsun da bir de namaz kılsan ne âlâ. Gel her vakit benimle camiiye. sana her vakite bir mecidiye armağan edeyim.

— İyi o zaman kılarım, demiş Bektaşi, başlamışlar. Ne zenginde mecidiyeler tükenir, ne de namaz vakitlerinin sonu gelir de zenginin içine bir şüphe düşmüş. Birgün bakmış ki, Bektaşi ayakyolundan çıkmış, değil abdest, elini bile yıkamadan gelmiş zenginin yanına namaza durmuş safta. Namaz bitmiş dua, tespih, çıkmışlar dışarı. Zengin:

— Ya Hu muhterem, baktım heladan çıkar çıkmaz doğru namaza durdun, abdestsiz maptessiz. Bu nasıl iştir?

— Yoo olmadı şimdi ağam. Biz senle namazın kurusuna anlaştık. Sulusu iki mecidiyeden aşağısı kurtarmaz."

• • •

Ramazan, yaz aylarının 12'den ortası, güneş tepede. Laz uşağı Temel'e inat adı Ali olsun. Ali dağda geziyor, dili kurumuş dönmüş Sosyal Demokrat ve üstüne üstlük Halkçı isale hattına, bakmış buz gibi bir pınar, edebiyatta hiç ılık gibi pınar var mı ki, berrak Emlak Kredi Bankası bilançosu gibi şeffaf suyu avuçlarına almış, bir sağa bir sola bakmış, dudaklarına götürür gibi yapıp:

— Bak ben bu suyu şimdi içsem içerim. Ama sana bir kıyak yapacağım. İşte döküyorum daa. Sen de beni artık Cennet'te bir köşküne koyarsın haa.

A.A. iki kahkaha arasında:

— Ya sen hiç değişmemişsin yine eski espirili Ulvi'sin. Peki bunları sizinkilerin yanında anlatabiliyor musun?

—Niye anlatamayayım?

—Bozulmuyorlar mı? Hadi kızmadılar, anlayabiliyorlar mı peki?

— Sen anladın mı?

— Ben tabi ki anladım.

— Sen anladıktan sonra bizimkiler niye anlamasın ulan! Bizimkiler gerizekalı mı?

Ne dersiniz, zekanız borsada kaç puan bizimkiler?

CORK

Heten Keten

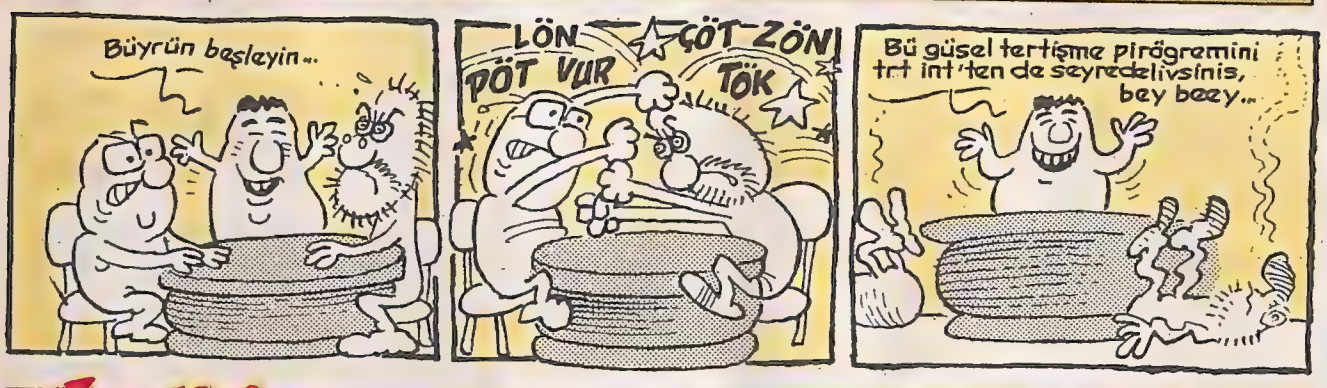

Cemuzin

Akın Çavdarlı

TURSUN

Yılmaz Okumuş/Mümin Durmaz

BABA ERENLER

Fatih Kaçan

BULUŞ BİLL

Hasan

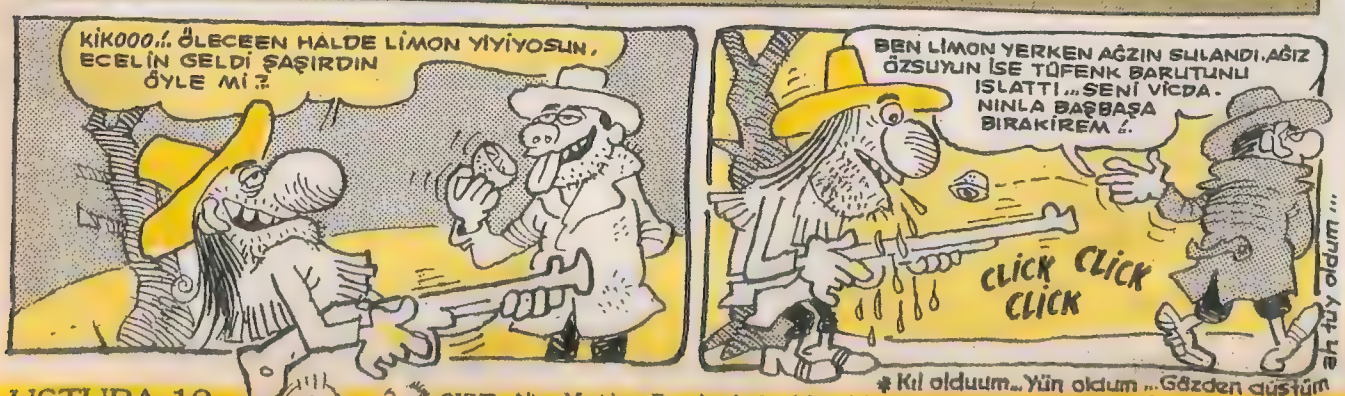

* Kıl olduum...Yün oldum...Gözden düştüm

GENEL GÜLDÜR

ALTAY MARTI

Şark Popçusu Küçük Emrah

10–12 yıl önce Diyarbakır'ın çay bahçelerinde ve bazı kahvelerinde sıkça izlenen bir video kaseti... 11–12 yaşlarında kara kaşlı, kara gözlü, masum gülüşlü bir çocuk hançeresini yırtarcasına arabesk bir şarkı söylüyor: "Acıların çocuğuyum." Üstünde, belki de Diyarbakır'ın o ünlü tüccar-terzilerine diktirilmiş bir "sahne elbisesi" var. Arkasında yan yana dizilmiş amatör ama hülyalı çalgıcılar. Kendilerinden geçmiş çalıyorlar; sevimli çocuk da söylüyor ha söylüyor. O dönemlerde Diyarbakır'da işkence hikâyeleri anlatılıyor her mekânda, cezaevi dolup dolup boşalıyor; neredeyse tüm şehir gözaltında. Emrah ise bağırmaya devam ediyor: "Boynu bükükler, boynu bükükler!"

Derken kısa bir süre sonra Unkapanı plâkçıları keşfediyor bu içli sesi. Ve arkasından tüm Türkiye yeni ve küçücük bir sesle tanışıyor. Küçük Emrah 12 Eylül öncesinin sağ-sol çatışmasını, yüksek enflasyonunu, partiler arası kavgalarını ve karaborsalarını yaşamaktan bıkmış ve yapılan akeri darbeye büyük çoğunlukla "evet" diyen halkın "acılarla" boğuştuğu bir ortamda piyasaya sürülüyor. Yağmurdan kaçarken doluya tutulduğunu sonradan anlayan ve o dönemlerde Orhan Gencebay, Ferdi Tayfur, Müslüm Gürses, Mine Koşan ve Hakkı Bulut dinleyerek, çaresizliğe ağlamaktan başka bir tepki veremeyen, mazoşizmi iliklerine dek yaşamakta ısrar eden bu halk, yoksulluğu, yalnızlığı ve acıyı bir de tiz ve masum bir çocuk sesinden duymak istiyor. Hazır pazar yakalanmışken boş durmak olur mu? Kasetler yetmiyor; Emrah film de çeviriyor.

Bu filmlerde hep hayatı fotoroman olan ailelerin dramatik "esas çocuğu" rollerinde oynuyor; seyircileri hüngür hüngür ağlatıyor. Seyirci ağladıkça bu küçük çocuğu daha çok seviyor.

Bu arada Özal'ın icat ettiği bazı oyunlarla oyalanıyor insanlar. Köşe dönmece, uzun atlama, yüksekten uçma ve Âli Cengiz oyunları bunlar. Şehirler ve uluslararası otomatik telefonlar, otoyollar, köylere giden elektrik, hatta kivi gibi başka dünyaların meyveleri bile çağ atlamanın kanıtları olarak sunuluyor halka; oysa alttan alta birileri sürekli malı götürüyor. Emrahcık ne yapsın! O şarkılarını söylüyor, acı tellallığına devam ediyor.

Doksanlı yıllara gelindiğinde ise halk denizin bittiğini görüyor. Ama olan olmuş ne yapalım! Ömürleri 12 Eylül'den bu yana tırpanlanmış ve biçimlendirilmiş bir dolu "fast food" çocuğu var ortalıkta. Apolitik, itaatkâr, sistemi sorgulamayı bilmeyen, özentili ve sabun köpüğü yaşamdan zevk alan bir sürü genç. Bu gençler şıkıdım şıkıdım oynamak ve misafir olup bir yerlere gitmek ve oralarda birilerinin kendilerine börek açmasını istiyorlar. Medya amcaları böyle buyuruyor çünkü; hepsinin müzik anlayışı değişiyor. Bu değişimi çok iyi değerlendiren Emrah'ın antrenörleri hemencecik devreye giriyorlar. Önce kılık kıyafet ve şapka devrimi yaparak Emrah'a cici elbiseler giydiriyorlar; sonra eline gitar ve bateri sopası tutuşturuyorlar. Emrah'ın saçlarından Amerikan graylerleri geçiyor ve vitrin tamamlanıyor. O artık popçu oluyor. Acıyı, gözyaşını bir tarafa atıp "sevdim mi tam severim" demeye başlıyor. Gençler memnun; kimileri onu George Michael ile özdeşleştiriyor; kimileri stadyumda verdiği konserde fenalaşma yolunu seçiyor. Ergani şivesiyle pop söylemesine, Diyarbakır halayı çeker gibi dansetmesine ve karakaşlarına aldıran yok. Çünkü devir "imaj" devri. Yıllar önce, Mozart'ı yaşıyor sanan, TV programlarında göğsünü gere gere kitap okumadığını söyleyen, müzikten kazandıklarıyla ilk fırsatta kebapçı dükkanı açan Büyük Emrah kendisindeki değişimi soranlara tek kelimeyle cevap veriyor: "İmaj" Evet, imaj! Yani bir çeşit cilâlama. Bazı partilerin kitleselleşme uğruna gösterdikleri çaba birçok bireyde de vücut buluyor ve artık Türkiye "cilâlı taş devri"ni yaşıyor. Bu sayede Şark Bülbülü Celal Güzelses'in memleketi olan Diyarbakır'dan aslan gibi bir şark Popçusu çıkıyor. Doğulu küçük bir tırtıl acaip bir kelebek oluyor.

OKUR: Altay Martı'nın Emrah adı altındaki irdelemesi şahsen beni düşündürttü bu, bu sakıncalı olabiller mi ağabey? **FOKUR:** Niye, ne güzel işte. **OKUR:** Yok abi şey, yanı... düşününce insanı düşünce suçlusu olarak korumaya alıyorlar ya ben ondan seettim... **FOKUR:** Yok aabi yaa!.. Ama kıllındın, akıllandın a-acayip oldun

KADİFE KULAK...

Erdal Belenlioğlu
Hasan Kaçan

DEMEK FUTBOLCUSUNUZ HA?.. ASKEER!.. BURAYA GİEL!..

ŞUNLARI HEMEN ANTREMAN SAHASINA GÖTÜR...

EMREDERSİNİZ KOMTANIM!

BENİ TAKİP EDİN!..

NİHAHA!.. SİZ SABAH SPORU YAPIP FORM TUTUT KIZLAR.. BİZ FUTBOLA TAKILIP ENSE YAPICAĞIZ...

TÜFEKSİZ HAREKETLER SERİSİNE BAŞLIYORUZ.. ARTTIRMALI DÖRT TEKRAR BAŞLAMA VAZİYETİ AL.. GÖZLÜKLÜNÜN YANINDAKİ KALDIR KOLUNU.. KALDIR!..

HİHOYT!.. NASIL YIRTTIK EĞİTİMDEN BEZ!HELAL ULAN ÖLÜ, BÜYÜKSÜN VALLA...

BANA TAKIL HAYATINI YAŞA KADİFE.. KEBABIN KRALINI YAPICAZ SENLE. ON DÖNÜM BOSTAN, YAN GEL OSMAN OLUCAZ..

İŞTE ANTREMAN SAHASI!..

HINANARG!

GIRK!

İKİ KİŞİ DAHA GELMİŞ.. BUNLAR BİRAZ DAYANIKLI ÇIKSA BARI... ELİMİZDEKİLER İKİ GÜNDE REVİRLİK OLUYO..

EĞİL.. EĞİİEL!.. İNDİR KIÇINI ULAN.. SEVTAP PERMAN GİBİ SÜRÜNMEYİN KERESTELER!..

BU BOY UZUYCAAK ASKER! HAVA TOPLARINA HAKİM OLMAN İÇİN UZAMAN ŞART!.. SAFFET KADAR YAPICAM SENİ.. OLMAZI OLDURACAM!..

BİLİYORUM, ŞİMDİ O AĞIRLIKLI AYAKKABILARLA KOŞMAK ÇOK ZOR OLUYOR... AMA MAÇTA NORMAL KRAMPONLARI GİYİNCE KUŞ OLUP UÇACAKSIN...

BAK ÇOCUĞUM.. O GÖRDÜĞÜN KULÜBELERİ HAFİFE ALIP ÇARPİM DEME SAKIN. İÇLERİNE ÖZENLE MAYIN YERLEŞTİRDİĞİMİZİ SANA HATIRLATMAKTA FAYDA GÖRÜYORUM... ANLADIN MI ÇOCUĞUM?..

İTALYAN ÇUKURU

KARINCA ÇUKURU

TÜRK ÇUKURU

ERDAL * AHMET ÜNLÜ

YAKALAYIN ŞUNLARI ÇABUK!..

İMDAAT!.. NASIL ANTREMAN BU BE?

BIRAKIN... BEN FUTBOLDAN ANLAMAM AYAAM KIRIK... TANDON BAĞLARIM YIRTIK... BIRAKIN!..

KOMTANIM ARKADAŞLARA FORMALARINI VERELİM Mİ?

EVET, ANTREMANA HAZIRLAYIN...

CEVAT.. ARKADAŞLAR SÖYLE. HAFİF BİR TER ATSIN...

GIIIRÇ

HIRR HIRR

YAKTIN BENİ ÖLÜ!..

HIAA!..

KADİFE KULAK...

Erdal Belenlioğlu
Hasan Kaçan

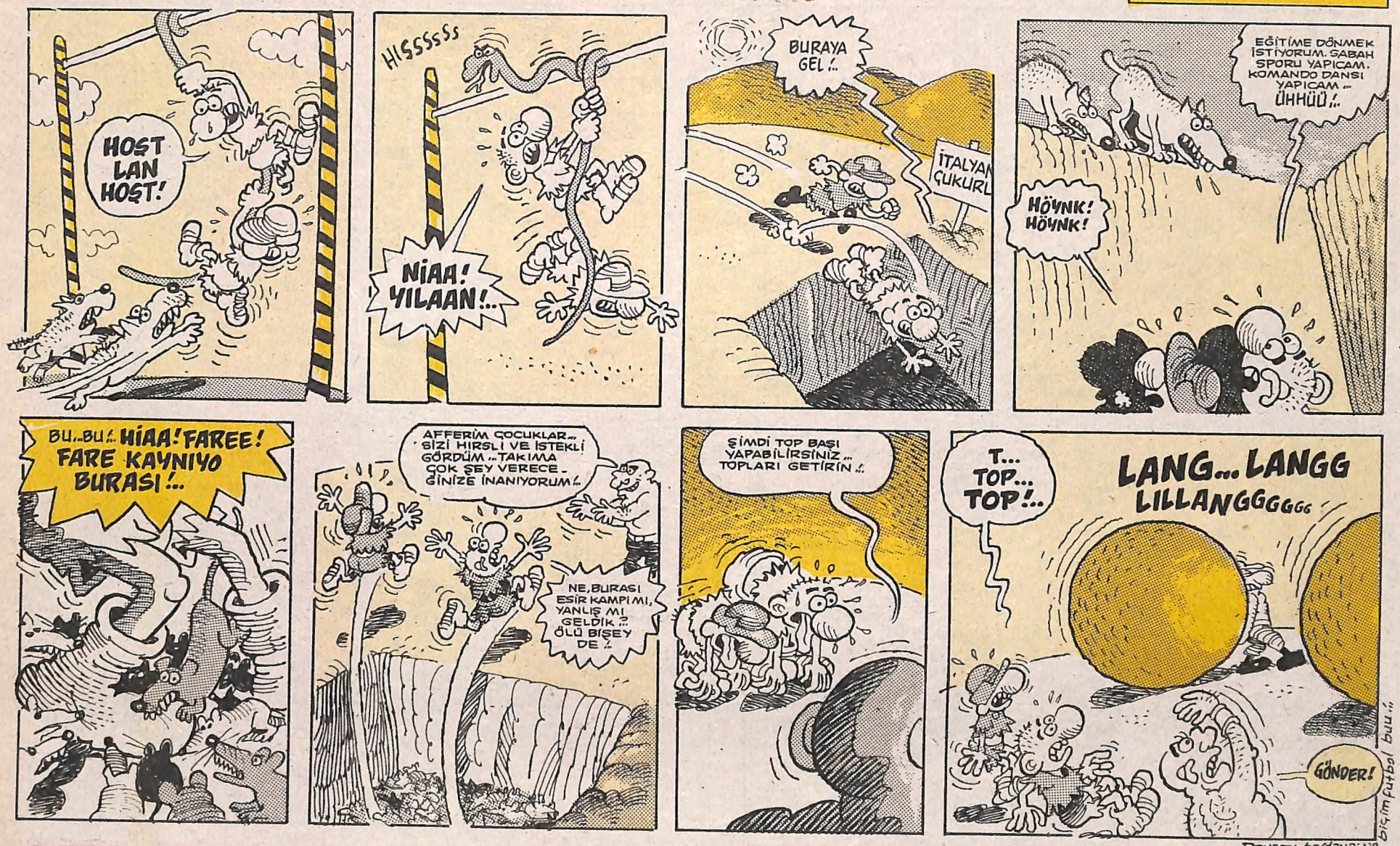

Devamı haftaya: Nº

USTURA'ya mektup var

Ustura'nın 5. sayısındaki Ayfer Hanım mektubunda kendisi gibi düşünmeyen insanları **"YOBAZLIK"**la suçluyor. **Çağdaş(!)** ve **ilerici(!)** olduklarını söyleyen ve kendilerinden başka kimseye yaşama hakkı tanımayan insanların ruh halini ne de güzel ortaya koyuyor. Ben bu güzel mizah dergisini çıkartan insanları tanımıyorum, fakat anlayabildiğim kadarıyla farklı fikirlere mensup kimseler; buna rağmen bir araya gelip ortak bir çalışma ortaya koyabiliyorlar Ayfer Hanım.

İnsanların kendi inanç ve fikirleri doğrultusunda bir mizah dergisi çıkarmaları Hanımefendiye çok dokunmuş. Ve bu mizah dergisi Türkiye'nin en çok satan dergisi olduğu zaman kalpten gidebilir. (O yüzden sevgili Ustancılar, sakın böyle birşey yapmayın. Bir insanın hayatına kastetmiş olursunuz.)

Ayfer Hanım mektubunun bir yerinde **"bu ülkede bizler yaşadıkça siz ve sizin yandaşlarınız asla emellerine ulaşamayacaklardır"** diyor. Bizim emellerimiz nedir peki? Cevap yok! Biz konuya da açıklık getirmesini beklerdik. Madem kendileri emellerimiz konusunda fikir beyan etmişler; bu konuda birkaç kelam edelim: İnsanların insanca yaşayabildikleri, hiçbir canlının işkence görmediği, inanan insanların inançlarından ötürü **"YOBAZLIK"**la suçlanmadığı, fikirlerin rahatça tartışıldığı, ifade edilebildiği, insanların birbirlerine silah çektiği değil gül uzattığı, yolsuzlukların, dolandırıcılıkların, hayali ihracatın, **İSKİGATE**'lerin, **CİVANGATE**'lerin olmadığı ve **ÇAĞDAŞ(!), İLERİCİ(!)** olduğunu söyleyip insanlara saldırmak için kendilerinde hak bulanların olmadığı bir dünya kurmak en büyük emelimizdir. **Ve size dostluk elini uzatıyorum. Siz ve biz birbirimizi sevsek de sevmesek de bir arada yaşamak zorundayız.**

Türkiye'de 70 seneden beri siz ve sizin yandaşlarınız iktidardalar. Ülkemizin içinde bulunduğu durumu anlatmaya gerek var mı? Ülkenin içinde bulunduğu durumdan sorumlu olan kişiler sizin tabirinizle söylersek "YOBAZLAR" (!) değiller. Ama onlar iktidarı ne idüğü belirsiz kişilere bıraktığı için sorumlular.

İktidarda ister siz olun ister biz olalım bir arada yaşamak zorundayız. Çünkü bu topraklar üzerinde doğduk ve gidecek bir yerimiz yok. Aynı havayı, aynı topraktan, aynı bitki örtüsünü, yeraltı ve yerüstü zenginliklerini paylaşmak durumundayız. Ve birbirimize karşı anlayış gösterebildiğimiz ölçüde rahat ve huzurlu bir ortamda yaşamımızı sürdürebiliriz...

Hüsamettin Sancaklı/BURSA

Yalnızca seyirlik bir mizah dergisi çıkarmadığınız için teşekkürler. Çünkü bence bir mizah dergisinde karikatürler kadar yazılar da olmalı. Bu hususta sizi gerçekten tebrik ederim. Çünkü siz bunu son derece başarılı olarak yapıyorsunuz.

Gırgır'ın kadrosu dağıldığında üzülmüştüm. Çünkü adeta birlikte büyüdüğüm (71 doğumluyum) bu dergi sanki çocukluğumla birlikte benden çalınmıştı. Artık onun simgesi haline gelmiş karikatürleri yoktu. Alıştığımız tatlı esprileri yoktu. Üstelik kadrosu 2'ye 3'e hatta 5'e bölündü.

İleride inanın gönülden diliyorum ki USTURA 90'lı yılların ve sonrasının Gırgır'ı olsun. Çünkü yıllardır siyasi bunalımlarla boğulan halkımızın artık kendini rahatlatacak güçlü bir mizah dergisine ihtiyacı var. Ve gülmenin, kahkahanın ne olduğunu yeniden hatırlamak istiyor. Kendini kızdıran insanların karikatürlerini görüp gülerek rahatlamak istiyor. Çünkü başka deşarj şansı yok.

Ve diyorum ki Ustura, okuyucusunu bırakmadığı sürece, okuyucusu da Ustura'yı bırakmaz.

Mustafa Hindistan

Benim İstanbul Belediyesi yetkililerinden iki konuda isteğim var.

Ben Edirne'de Trakya Üniversitesi'nde okumaktayım. Ailem ise İstanbul'da. Mümkün olduğu kadar hafta sonları ailemin yanına gelip onlarla birlikte olmaya çalışıyorum. Yaz tatillerimde ise tamamen İstanbul'dayım. Yazın çalışarak kazandığım paralarla eğitimimi sürdürüyorum. Fakat öğrenci olduğum halde, toplu taşıma araçlarında öğrenci indiriminden yararlanamıyorum. Dolayısıyla kazandığım paranın büyük bir bölümü yol masraflarına gidiyor. Benim İstanbul Belediyesi yetkililerinden isteğim bu soruna bir an önce çözüm bulsunlar. Bu konuda Ankara Belediyesi'nin güzel bir uygulaması var; öğrenci kimliği ile başvuranlara bir indirim pulu veriyorlar ve bu kimliğe yapışık olarak duruyor. Böylece bu problem ortadan kalkmış oluyor.

Bir de benim anlayamadığım, bizlere verilen öğrenci kimliklerinin arkasında "öğrencilere sağlanan kolaylıklardan yararlanılır" ifadesi olduğu halde ille de neden paso almak durumundayız?

İkinci meseleye gelince... İstanbulluların bildiği gibi İETT otobüslerinde koltuklar birbirine paralel olmaktan çıkarılıyor ve karşı karşıya konuyor. Dışarıdan alınan otobüsler zaten baştan beri böyle. Avrupa'daki uygulama da böyle olmasına karşın bizim onlarla bir farkımız var. Onlar taşıtlarda kitap, gazete ve dergi gibi şeyler okuduklarından bu pek yadırganmıyor ama, bizde böyle bir alışkanlık olmadığı için insanlar birbirlerinin suratlarına bakmak zorunda kalıyorlar, ya da boyunları tutulana kadar camdan etrafı seyretmek zorunda kalıyorlar. Bu garip uygulama da düzeltilirse çok memnun oluruz.

Edirne Tıp'tan bir öğrenci

Güneş kavuruyordu. Canından bezmiş bir kediyi boğarcasına bağrına basmış ufak bir çocuk, fonda zerzevatçının terbiye görmemiş sesi yankılanırken yavaş yavaş gözden kaybolmuştu.

(Devamı 15. sayfada)

İZMİR'Lİ Çelik Bilek ve Rodi

YUSUF AKINCI.. İMİN DURMAZ

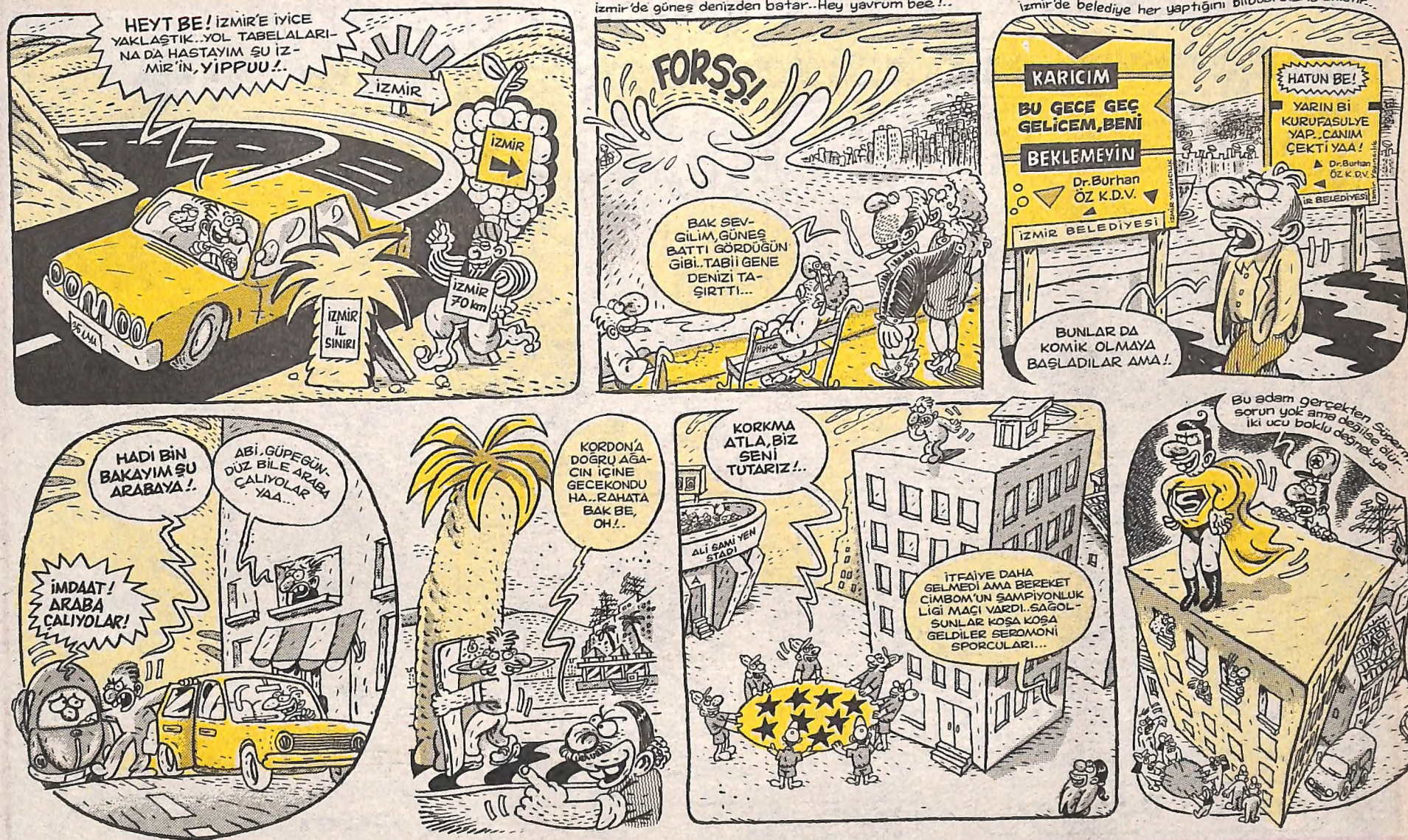

(14. sayfadan devam)

Adi bir otun bile lüks sayıldığı bir sokaktaydım. İnsanların terleriyle yıkandığı şehir güzel İstanbul'daydım. Medeniyetten uzak balta girmemiş ormanları bile sollayan İstanbul, heyecan arayan Burjuva kesiminin cazibe merkezi olmuştu artık.

Ülkemizin üç bir yanı ve vücudumuzun % 60'ı sularla çevrilmişti ama susuzduk. Lüks içinde yaşıyor, kokuyorduk. Dünyaları temizleyecek kadar deterjanımız vardı ama suyumuz yoktu. Madde sıvı halinde, katı ve gaz hallerinde bulunduğundan daha seyrek bulunur olmuştu. Kaktüs soframızın baş köşesinde yerini alırken, ıspanak bir süs bitkisi olmuştu bundan böyle. Ameleler terleyince yüzlerini meyve sularıyla yıkıyorlardı. İnsanlar zor bela sulanan parklardaki ağaç köklerinde parazit olarak yaşamaya başlamışlardı. **Gazeteler 323.5 kupona ve araya aracılar konularak bir şişe su veriyorlar, pişman olup geri alıyorlardı.** Bulmacalarda sadece eski dilde değil 72 dilde su sorulur olmuştu. Konuşmaya başlayan bebeklerin ilk cümlesi **"bana çabuk su verin"** oluyordu. İnsanlar, dilleri damaklarına yapıştığı için şarkı söyleyemez olmuşlar, şarkıcı sayısında hızlı bir düşüş başgöstermişti. Kirlilik de önemli bir sorundu. Kirlilik derecesini saptamakta faydalanılan bakteriler iyice azıtmışlar, çamaşır suyunda bile bulunur olmuşlardı. İnsanlar kendilerini denize, göle, nehire ve bilumum su birikintilerine atarken balıkların da karaya vurdukları gözden kaçmıyordu. Olmayan su için sınır komşularımızla aramız açılıyordu. Ülke sathında teyemmüm şartları anlatılır olmuştu ki sevindirici bir gelişme oldu. **Yağmur yağdı...**

Özlem ve Güney kardeşler

Selam Ustura emekçileri!..

Ben **Gırgır**'dan **Limon**'a geçiş yapıp, yıllardır **Limon-Leman** okuyan bir demokrat okuyucuyum... Derginizin son üç sayısını takip edebildim... Açık söyleyeyim; İslami bir tabana oturtulan bir dergi ile karşılaşacağımı umuyordum... Fakat 3üncü, 5inci ve orta sayfanız başta olmak üzere derginizde demokrat bir tavır sezinledim. **Mistik hikaye** ve diğer **İslami unsurlar** dergideki **"demokrat"** tabanı sağlıklılaştırıyor. Ortak paydanın sömürü-zülüm ve adaletsizliğe karşı birliktelik olması, son yıllardaki tırmanan/tırmandırılan din çatışmasına da çıkış yolu oluşturuyor.

Fakat size gelen "İslami dergi" yakıştırmasına neden karşı çıkmıyorsunuz? Böyle bir yargıya katılıyor musunuz yoksa?..

Ergün Balaban/ADANA

Ülkemiz çok çetrefilli tartışmalarla boğuldu kaldı. İnsanlar artık birbirleriyle didişmekten başka birşey yapar hale gelmediler. Hayatımız da **"medya"** ile şekillendiğinden, onlar hangi konuyu önümüze atarlarsa hemen kapıp, harala-gürele boğuşuyoruz.

Son bir yılın en güncel tartışmalarına bir göz atalım: **Dinci-Laik** ikilemesi, **Alevi-Sünni** ikilemesi ve **Kürt-Türk** ikilemesi. Özellikle derginin 5. sayısındaki **Ayfer Hanım**'ın mektubu ile başlamak istiyorum. **Ayfer Hanım'ın derdi nedir?** Kendisi gibi düşünmeyen ve yaşamayan insanlara karşı tahammülü yok. Gerçi bunun tam tersi tahammülsüzler de var. Ama kimsenin düşünemediği nokta; bu ülkede dindar olanlar da olmayanlarda yıllardır birlikte yaşıyorlar. Bu tür tartışmalar dışında da pek bir problem yok. Öyleyse ne diye böyle bir tartışmanın içine girelim? Aynı şekilde bu topraklarda bin yıldır birlikte yaşayan **Türk** ve **Kürt** halkları da birbirine düşürülüyor/düşürüldü. Bu topraklarda yine bin yıldır yaşayan **Alevi** ve **Sünniler** için de böyle bir durum geçerli

Birileri bizi bu tip tartışmaların içine sokup, kendilerine bir çıkar mı sağlıyor ne? Birileri çıkıp mecburen gittikleri askerde, hiç bir alıp veremediği insanlar tarafından öldürülüyor. Birileri gidip insanların oturdukları yerleri yakıyor, sonra da birileri çıkıp "bu vatanının topraklarını böldürmeyiz" diyor. İnsanlar zaten birbirlerini böldüler. Bizi bu hale getirenler şimdi oturup kına yakabilirler!..

Suat Özçelik/İSTANBUL

Mektup ve faksları elimize ulaşan bazı okurlar: Nebi Yılmaz, Tülay Çağlayan, Levent Topludal, M. Kolukısa, M.K. Münir oğlu, Niyazi Keskin, Bahattin Dikçal, Güven Çapan, Gökhan Apaydın, Durmuş Kalıp, H.Basri Karaca, S.Kemal Yazgıcı, M.Ferhat Alcu, Cemalettin Gürel, Tevfik Dağ.

ne var... ne yok... ne var

İZLENİM

İz Yayıncılık tarafından yayınlanan **İZLENİM** dergisi okuyucularıyla tekrar buluştu. Yayınına bir süre ara veren derginin Eylül sayısı dolu dolu. Artık haftalık değil aylık **İzlenim**'i gazete bayilerinde bulabilirsiniz. **Bilgi için: (0212) 211 26 22 — 211 32 88**

Oyun, macera isteyen çocuklara davet

İzci olmak isteyen 10-13 yaş arasındaki kız ve erkek çocukları bekliyoruz. Toplantılar Cumartesi 10.00—12.00 veya 13.00—15.00 arası.

Divanyolu Cad. No:82 Çemberlitaş—İstanbul
Tel: (0212) 511 68 43

GÖSTERİ SANATLARI MERKEZİ GELECEĞİN TİYATROCULARINI ARIYOR

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından Türk Tiyatrosuna yeni oyun yazarları ve sanatçılar kazandırmak amacıyla özellikle amatör tiyatrocular eğitim ve öğretim desteği vermek üzere kurulan Gösteri Sanatları Merkezi kurslarına katılacak stajyerler arıyor.

18 yaşını bitiren ve bedensel özürü olmayan herkes kurslarımıza katılarak gösterilerimizde yer alabilir. Bizimle çalışmak istiyorsanız 2 adet vesikalık resminizle aşağıdaki adreslere başvurarak tanıtım formunuzu doldurunuz.

Tarık Zafer Tunaya Kültür Merkezi Tünel—İstanbul
M.Karaca Tiyatrosu Galatasaray—İstanbul
Birlik Sanat A.Ş. Boyacıkapı Sk. 1/11 Malta—İstanbul
Ek Bilgi için: Tel: (0212) 631 91 72 Faks: (0212) 631 91 65

USTURA'NIN USTALARI

USTURACILAR, yayınlanan karikatürlerinize 300 bin TL ödüyoruz

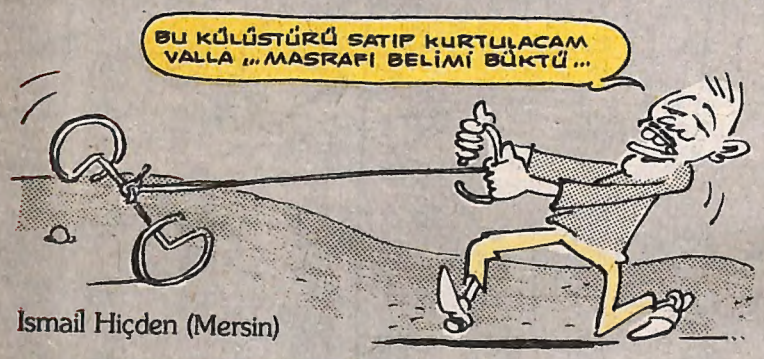

Serhan Dönmez

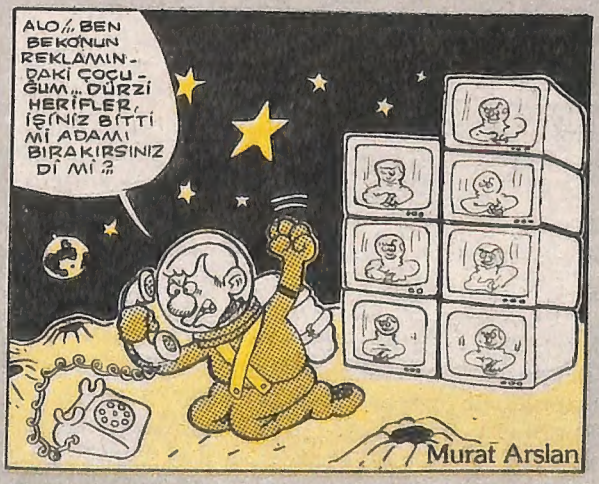

Cem'in Sınıfı

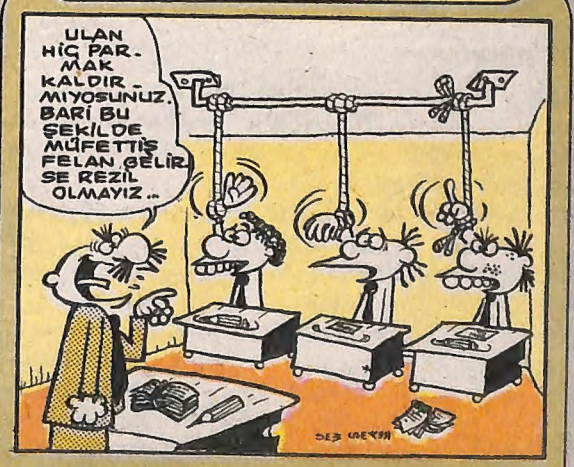

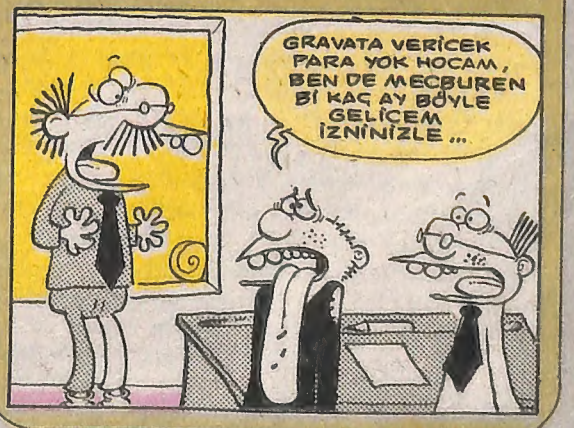

USTURA
Haftalık mizah dergisi
21 Ekim 1994 • Sayı:6

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: U Yayıncılık Reklam ve Tanıtım Hiz. LTD. ŞTİ. Adına : / Serap Kaçan
Genel Yönetmen: Hasan Kaçan
Yayın Koordinatörü: Yılmaz Okumuş
Satış ve İşletme Müdürü: Haluk Bolat

Yazar ve Çizerler: Yusuf Akıncı • Ulvi Alacakaptan • Arzu Alemdarlar • Erdal Belenlioğlu • Akın Çaydarlı • Dağıstan Çetinkaya • Levent Demircan • Mümin Durmaz • Suat Gönülay • Fatih Kaçan • Hasan Kaçan • Metin Kaçan • Ahmet Keskin • Yılmaz Okumuş • Bülent Oran • Ahmet Ot • Gökhan Özcan • Sadık Pala • İbrahim Sadri • Mustafa Sui • Murat Tunalı • Cem Uygun • Turgut Yılmaz **Dizgi:** Hamdi Akyol **Kaligrafi:** Şevki Sayışman **Ofset Hazırlık:** Deha Grafik **Baskı:** Basmat **Dağıtım:** Birleşik Basın Dağıtım AŞ. **Adres:** Kervangeçmez Caddesi, Ark Sokak. Çağdaş Apt. D 7. Mecidiyeköy/İSTANBUL **Tel: (0212) 288 40 63 Fax: (0212) 273 16 96**